

ಧನ್ಯತೆಯ ಸಾಂಗತ್ಯ

ಕಪಿಲ ವಸ್ತುವಿನ ರಾಜಕುಮಾರ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಬುದ್ಧನಾಗುವ ಮೊದಲು ಐದು ನೂರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಳಿವಿಡಿಗೆ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ. ಗಂಗಾತೀರದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಂಜೂರ ಮರದ ಮೇಲೆ ಸಾವಿರಾರು ಗಿಳಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಬುದ್ಧನು ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಗಿಳಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದನು.

ಬಹಳ ಕಾಲದ ನಂತರ ಮರ ಮುದಿಯಾಯಿತು. ಹಣ್ಣು ಬಿಡುವುದು ನಿಂತಿತು. ಆಗ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕಿ ಸಂಸಾರಗಳು ಮರ ತೊರೆದು ಬೇರೆ ಫಲಭರಿತ ಮರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತವು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಮಯದ ನಂತರ ಅಂಜೂರ ಮರಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಚಿಗುರು ಬರುವುದು ನಿಂತಿತು. ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹಳದಿಯಾಗಿ ಉದುರತೊಡಗಿದವು. ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ಗಿಳಿಗಳು ಇತರ ಮರಗಳಿಗೆ ಹಾರಿದವು. ಎಲೆಗಳಲ್ಲದೆ ಬೋಳಾದ ಮರದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಲು ಮತ್ತು ಬಿಸಿಲ ತಾಪದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಕ್ಷಿರಾಜ ಮಾತ್ರ ಮರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದೆ ಒಣಗಿದ ತೊಗಟೆ, ಕಾಂಡದ ಭಾಗ ತಿಂದು ನದಿಯ ನೀರು ಕುಡಿದು ಬದುಕತೊಡಗಿತು. ಕೆಲವು ದಿನ ಹೋದಂತೆ

ಮರದ ತೊಗಟೆ, ಕಾಂಡ ಒಣಗಿ ಪುಡಿ ಉದುರಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಪಕ್ಷಿ ರಾಜ ಆ ಮಣ್ಣು ತಿಂದು, ನೀರು ಕುಡಿದು ಜೀವಿಸ ತೊಡಗಿತು.

ಪಕ್ಷಿರಾಜನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನು ಮನುಷ್ಯ ರೂಪ ತಳೆದು ಪಕ್ಷಿರಾಜನಲ್ಲಿ ಬಂದು, 'ಗಿಳಿರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಳಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಇತರ ಮರಗಳಿಗೆ ಹೋದವು. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಯಾಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ? ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ತೊಗಟೆ, ಮರದ ತುಂಡು ಹುಡಿ ಹುಡಿಯಾಗಿ ನೆಲ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗು' ಎಂದ.

ಆಗ ಗಿಳಿರಾಜ ಎಂದಿತು, 'ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತಿಯೇ, ನಾನು ಈ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ, ಬೆಳೆದೆ. ಇದರ ಹಣ್ಣು, ಚಿಗುರು ತಿಂದು ನನ್ನ ದೇಹ ಬೆಳೆಯಿತು. ನಾನು ಅಜ್ಜಾನದಿಂದ ಇದರ ಚಿಗುರೇ ತಿನ್ನುವಾಗ ಮರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ನೋವಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ! ಇಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಸಂಸಾರ ಆರಂಭವಾಯಿತು, ಬೆಳೆಯಿತು. ಇತರ ಗಿಳಿಗಳಿಗೆ, ನೆರಳು ಅರಸಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಈ ಮರ ಆಶ್ರಯ

ನೀಡಿದೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಸಿಹಿಯಾದ ಹಣ್ಣನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಈಗ ಸಾವಿನೆಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಂಗತ್ಯ ಬೇಕು. ಇದು ನನ್ನ ಮಿತ್ರ. ಇದನ್ನು ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ತೊರೆದು ಹೋಗಲಾರೆ'.

ತೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಇಂದ್ರ ಹೇಳಿದಾಗ ಗಿಳಿರಾಜ 'ಅಯ್ಯಾ ಹುಟ್ಟಿದವನಿಗೆ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಿತ. ಬೇಕಿರಲಿ, ಬೇಡದಿರಲಿ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಮಿತ್ರನೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿ ನಡೆವ ಪರ್ಯಾಣ ಹಿತಕರ' ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಪಕ್ಷಿರಾಜನ ಮಾತು ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. 'ಗಿರಿರಾಜನೇ ನಿನ್ನ ಚಿಂತನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ನೀನು ಬೇಡಿದ ವರ ನೀಡುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು' ಎಂದ. ಆಗ ಗಿರಿರಾಜ 'ಈ ಮರ ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರಿ ಫಲ ಪುಷ್ಟ ತುಂಬಿ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಲಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿತು.

ಜನ್ಮ ನೀಡುವವರು, ಬೆಳೆಸುವವರು, ಹೆತ್ತವರು, ಗಿಡ, ಮರ, ಪ್ರಕೃತಿ ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಋಣದಲ್ಲಿರುವ ನಾವು ಅವರನ್ನು ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೋ ಘಾಸಿಗೊಳಿಸುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೆ?

(ಸಂಗ್ರಹ): ಎಸ್. ಜಯಶ್ರೀ ಶೆಣೈ

